

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 17Cb/42/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118367983
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Janotová
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2020:6118367983.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Martin v konaní pred sudkyňou Mgr. Katarínou Janotovou v právnej veci žalobcu: SetCar sk, a.s., so sídlom Ulica priemyselná 10, 038 52 Sučany, IČO: 50 387 189, zastúpeného právnym zástupcom JUDr. Tomášom Zbojom, advokátom, so sídlom Kuzmányho 4, 036 01 Martin, proti žalovanému: Wüstenrot poisťovňa, a.s., so sídlom Karadžičova 17, 825 22 Bratislava 26, IČO: 31 383 408, zastúpenému zástupcom SEDLAČKO & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Štefánikova 8, 811 05 Bratislava, IČO: 36 853 186, v konaní o zaplatenie 1.674,- Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 5 % úrok z omeškania ročne zo sumy 1.674,- € od 19.1.2018 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobca má voči žalovanému právo na 100 % náhradu trov konania, o výške ktorej rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou domáhal zaplatenia sumy 1.674,- € s príslušenstvom, pričom žalobu odôvodnil tým, že na základe škodovej udalosti u žalovaného došlo ku škode na vozidle poškodeného. Škodová udalosť bola spôsobená prevádzkou motorového vozidla poisteného v poisťovni žalovaného. Poškodený bol nútený užívať náhradné vozidlo, ktoré si zapožičal u žalobcu. Náklady na nájomné si uplatnil voči žalovanému ako škodu. Žalovaný nevybavil poistnú udalosť v zákonnej lehote. Poškodený následne uzatvoril so žalobcom Zmluvu o postúpení pohľadávky, ktorej predmetom bol nárok na náhradu škody vyplývajúcej z predmetnej poistnej udalosti, z titulu účelne vynaložených nákladov na prenájom náhradného motorového vozidla. Žalobca opiera svoj nárok o § 4 ods. 1, 2, § 11 ods. 7, § 15 ods. 1 Zákona o povinnom zmluvnom poistení a § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

2. Okresný súd Banská Bystrica v rámci upomínacieho konania vo veci rozhodol platobným rozkazom sp. zn. 31Up/949/2018 zo dňa 21.1.2019.

3. Voči platobnému rozkazu podal žalovaný odpor, v ktorom uviedol, že žalobca nepreukázal, že motorové vozidlo bolo nepojazdné a nachádzalo sa v servise v období, v ktorom trval nájom. Zákazkový list je nepodpísaný, neverifikovaný. Oprava vozidla nemohla trvať 31 dní, teda doba nájmu je neprimeraná. Poškodený má navyše vo vlastníctve aj iné motorové vozidlá, ktorými mohol zabezpečiť svoju dopravu.

4. K odporu sa písomne vyjadril žalobca a uviedol, že poškodený nemal možnosť ovplyvniť dĺžku opravy motorového vozidla. Hneď po ukončení opravy motorového vozidla poškodený si ho ihneď vyzdvihol. Vozidlo bolo v zmysle zákazkového listu prijaté do opravy 3.10.2017. Z Faktúry č. 244170163 vyplýva dátum dodania služby 3.11.2017. Poškodený vlastní iba dve vozidlá, knihu jednotlivých jász nevedie. K

priebehu škodovej udalosti uviedol, že 3.10.2017 došlo v Martine ku škodovej udalosti na motorovom vozidle Škoda Superb, EČ: MT231EC spôsobenej poškodenému KATEMA s.r.o. Škoda bola spôsobená prevádzkou vozidla Škoda Octavia, poisteného u žalovaného. Poškodený bol nútený užívať náhradné vozidlo na zabezpečenie svojich potrieb zapožičaním si náhradného vozidla, o čom svedčí Zmluva o nájme č. 442 zo dňa 4.10.2017. Po ukončení nájmu žalobca vystavil poškodenému Faktúru č. 170494 zo dňa 3.11.2017 na sumu 2.008,80 € s DPH, bez DPH 1.674,- €. K úhrade došlo v zmysle predloženej zmluvy o postúpení pohľadávok, na základe vzájomného zápočtu.

5. K vyjadreniu žalobcu sa písomne vyjadril v rámci dupliky žalovaný a uviedol, že škoda môže vzniknúť až zaplatením pohľadávky. Žalobca v tomto konaní podľa žalovaného nie je aktívne legitimovaný. Zdôraznil, že v zmysle povinného zmluvného poistenia možno nahradiť iba preukázané nároky na náhradu škody. Žalovaný poukázal že, z faktúry na zaplatenie nájomného nemožno požadované skutočnosti abstrahovať. Z vyjadrenia autoservisu nevyplýva časový harmonogram jednotlivých prác, zdôraznil, že v rámci škody sa hradia nutné a účelne vynaložené náklady, čo žalobca nepreukázal. Namietal tiež cenu prenájmu vzhľadom na porovnateľné ceny v danom mieste a čase.

6. Súd vo veci nariadil pojednávanie, na ktorom vykonal dokazovanie a dňa 2.8.2019 rozhodol rozsudkom tak, že

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 1.674,- € spolu s 5 % - ným úrokom z omeškania ročne zo sumy 1.674,- € od 19.1.2018 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobca má voči žalovanému právo na 100 % - nú náhradu trov konania, o výške ktorej rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

7. Proti rozsudku prvostupňového súdu podal odvolanie žalovaný, lebo mal za to, že súd dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Mal za to, že žalobca nie je v spore aktívne legitimovaný, tiež tvrdil, že náklady na prenájom náhradného vozidla v priznanej sume nepredstavujú účelne vynaložené náklady a nesúhlasil s rozhodnutím súdu, že vznikla škoda na základe vzájomného zápočtu pohľadávok žalobcu a poškodeného. Tiež žalovaný namietal celkovú dobu nájmu.

8. Žalovaný poukázal na ust. § 11 ods. 6 písm. a), ods. 8, ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z. a mal za to, že nebolo namieste priznať úroky z omeškania. Podľa žalovaného poisťovateľ je povinný skončiť likvidáciu poistnej udalosti v lehote podľa ust. § 11 ods. 6 písm. a) zákona č. 381/2001 Z.z. iba v prípade, ak bol nárok na náhradu škody preukázaný. V prejednávanej veci však z dôvodov na strane žalobcu, resp. poškodeného k skončeniu likvidácie nedošlo (poškodený nepredložil požadovanú dokumentáciu - potvrdenie o zaplatení nájomného za náhradné vozidlo a výpis z knihy jász). Absencia preukázaného nároku na náhradu škody preto v zmysle ust. § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z.z. vylučuje nárok na uplatnenie úrokov z omeškania. Eventuálny nárok na úroky z omeškania podľa žalovaného by mohol žalobcovi vzniknúť až vtedy, ak by žalovaný neplnil poistné plnenie po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody v zmysle ust. § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z.. Žalovaný preto nemôže byť sankcionovaný povinnosťou zaplatiť úroky z omeškania, ak jeho postup zodpovedá zákonným požiadavkám a ukončeniu likvidácie bránili iba dôvody na strane žalobcu. Obdobný názor zaujal aj Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozsudku zo dňa 22.11.2018, sp. zn. 3Cdo/145/2017.

9. O odvolaní rozhodol Krajský súd v Žiline rozsudkom sp. zn. 13Cob/192/2019 tak, že

Rozsudok Okresného súdu Martin č.k. 17Cb/42/2019-85 zo dňa 2. augusta 2019 v napadnutom výroku I. o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 1.674,- Eur, do troch dní od právoplatnosti rozsudku p o t v r d z u j e .

Rozsudok Okresného súdu Martin č.k. 17Cb/42/2019-85 zo dňa 2. augusta 2019 vo výroku I. o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi 5 % - ný úrok z omeškania ročne zo sumy 1.674,- Eur od 19.1.2018 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku a vo výroku II., podľa ktorého žalobca má voči žalovanému právo na 100 % - nú náhradu trov konania, o výške ktorej rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, v tejto časti z r u š u j e a v r a c i a vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

10. Pokiaľ ide o Krajským súdom v Žiline zrušenú časť rozsudku prvostupňového súdu, Krajský súd v Žiline uviedol, že rozhodnutie bolo predčasné a v nedostatočnom rozsahu zdôvodnené k uplatnenému príslušenstvu a to úroku z omeškania. Uviedol, že je potrebné, aby Okresný súd Martin v rámci nového konania žalobcom uplatnený úrok z omeškania dostatočným spôsobom, zákonne vyžadovaným odôvodnil tak, aby z jeho odôvodnenia bola zrejماً aplikácia § 11 ods. 6, 7, 8 Zákona č. 381/2001 Z.z. vo väzbe na zistený skutkový stav s poukazom na rozhodovaciu činnosť NS SR, predovšetkým rozhodnutie sp. zn. 3Cdo/145/2017 a sp. zn. 1Cdo/212/2017, s prihliadnutím aj na doterajšiu činnosť Krajského súdu v Žiline, rozhodnutie sp. zn. 13Cob/7/2019. Krajský súd zdôraznil, že na posúdenie uplatneného úroku z omeškania sa vyžaduje, aby tomuto posúdeniu predchádzal zistený dôkazný stav preukázaný sporovými stranami a to uplatnenie nároku žalobcu, resp. jeho právnym predchodcom - poškodeným, na poistné plnenie u žalovaného, preukázanie žalovaným, že v zákonnej lehote dal žalobcovi, resp. jeho právnemu predchodcovi - poškodenému vysvetlenie a až následne na základe zisteného skutkového stavu sa súd prvej inštancie vyjadri k aplikácii rozhodných ustanovení Zákona č. 381/2001 Z.z.

11. Prvostupňový súd vo veci nariadil pojednávanie, na ktoré strany sporu riadne predvolal. Právny zástupca žalovaného sa pojednávania nezúčastnil, ospravedlnil sa z dôvodu hospodárnosti a súhlasil s prejednaním veci v jeho neprítomnosti. Uviedol vo svojom vyjadrení, že poisťovateľ je povinný skončiť likvidáciu poistnej udalosti v lehote podľa § 11 ods. 6, písm. a) Zákona č. 381/2001 Z.z. iba v prípade, ak by bol nárok na náhradu škody preukázaný. V prejednávanej veci však z dôvodov na strane žalobcov, resp. poškodeného k skončeniu likvidácie nedošlo. Poškodený si uplatnil nárok na refundáciu nákladov za prenájom náhradného vozidla prostredníctvom emailovej správy zo dňa 9.11.2017. Žalovaný následne listom zo dňa 18.12.2017 vyzval poškodeného na predloženie dokumentácie nevyhnutnej ukončeniu poistného šetrenia. Poškodený však nepredložil požadovanú dokumentáciu, žalovaný preto nemôže byť sankcionovaný povinnosťou zaplatiť úroky z omeškania, ak jeho postup zodpovedá jeho požiadavkám podľa Zákona č. 381/2001 Z.z. a ukončeniu likvidácie bránili iba dôvodu na strane žalobcu, resp. poškodeného.

Právny zástupca žalobcu na pojednávaní uviedol, že pokiaľ ide o to, kedy mal žalovaný dať vysvetlenie poškodenému prečo a za akých okolností v zákonnej lehote odmietol poskytnúť poistné plnenie, toto nebolo zo strany žalovaného, ani zo súdneho konania do času pojednávania nijakým spôsobom zdôvodnené, ani preukázané listinným dôkazom. Pokiaľ ide o uplatnenie nároku zo strany žalobcu, resp. jeho právneho predchodcu, toto bolo realizované už v rámci znení predložených listinných dôkazov už v rámci upomínacieho konania a to podaním zo dňa 9.11.2017, následne upomienkou zo dňa 22.6.2018, pričom súčasťou uplatnenia nároku zo dňa 9.11.2017 bolo aj uplatnenie Oznámenie o postúpení pohľadávky a všetka korešpondencia, ktorá mala byť realizovaná zo strany žalovaného, mala byť adresovaná výlučne žalobcovi ako právnemu nástupcovi poškodeného, ktorý tomuto do dnešného dňa nepreukázal žiadnu listinu v akejkoľvek podobe. Žalovaný neukončil šetrenie poistnej udalosti a neoznámil poškodenému ani jeho právnemu nástupcovi výsledok šetrenia. Pokiaľ sa vyhovára žalovaný na vyžiadanie dokladov zo dňa 18.12.2017 adresované spoločnosti KATEMA s.r.o., tu je potrebné poukázať, že táto listina mala byť adresovaná poškodenému a nie právnemu nástupcovi v čase, keď už bola postúpená pohľadávka a v druhom smere treba poukázať, že pokiaľ ide o merito veci, tak súd už právoplatne rozhodol o tom, že nárok poškodeného, resp. právneho nástupcu bol právoplatne priznaný aj bez preukázovania týchto listín, ktoré navyše zrejme požadoval žalovaný šikanóznym spôsobom voči poškodenému.

12. Ďalej na pojednávaní súd opätovne sa oboznámil s listinami pripojenými v spise, a to hromadnou upomienkou, poštovým podacím hárkom, zmluvou o nájme, faktúrou, čestným prehlásením, zmluvou o postúpení pohľadávok, oznámením o postúpení pohľadávky, zákazkovým listom, správou o nehode, oznámením o ukončení likvidácie Poistnej udalosti č. 2090200483 a vyjadrením k oprave. Oboznámil sa s rozsudkom NS SR sp. zn. 3Cdo/145/2017.

13. Podľa § 11 ods. 6 písm a) a b) Zákona č. 381/2001 Z.z., poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti

a) skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný,

b) poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poistné plnenie, alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať, alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené.

14. Podľa § 11 ods. 7 Zákona č. 381/2001, poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrenia potrebného na zistenie rozsahu povinností poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie, alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia

15. Podľa § 11 ods. 8 Zákona č. 381/2001, ak poisťovateľ nesplní svoju povinnosť podľa odseku 6 je povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu.

16. Vzhľadom na vyššie citované zákonné ustanovenia zistený skutkový stav veci súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

17. Tak, ako už uviedol NS SR v rozhodnutí sp. zn. 1Cdo/2012/2017, na ktoré poukázal aj Krajský súd v Žiline, peňažná sankcia v podobe úrokov z omeškania je upravená v § 11 ods. 8 Zákona č. 381/2001 Z.z. a je viazaná na nesplnenie nepeňažnej povinnosti vyjadrenej v § 11 ods. 6 písm. a) alebo b) Zákona č. 381/2001 Z.z. Z právnej úpravy možno vyvodiť, že umožňuje úročenie poistného plnenia v tých prípadoch, keď si poisťovateľ nesplní svoju povinnosť uloženú mu v súvislosti so šetrením poistnej udalosti a tiež, keď poškodenému zašle oneskorené vysvetlenie dôvodov, pre ktoré poisťovateľ odmietol poskytnúť poistné plnenie t.j. povinnosti poisťovateľa viaže výlučne vo vzťahu k prešetrovaniu poistnej udalosti. Jej účelom je ochrana poškodeného, aby poisťovňa pod následkom tejto sankcie nezostala nečinná, aby bola nútená oznámiť v lehote 3 mesiacov poškodenému spôsob vybavenia jeho poistnej udalosti. Poskytnutie dôkladného vysvetlenia poškodeným osobám v ustanovenej lehote chráni rovnako aj poisťovateľa pred uložením sankcie - úroku z omeškania. Sankcia v podobe úroku z omeškania má však inú povahu, už sa nejedná o nárok poškodenej osoby, ktorý si môže ale nemusí uplatniť (ako je to obvyklé pri omeškaní v občiansko právnych vzťahoch). Z dikcie tohto ustanovenia je zrejmé, že Zákon o poistení zodpovednosti ukladá poisťovateľom automaticky túto sankciu ako povinnosť, teda bez ohľadu, či si úrok z omeškania poškodený uplatní alebo nie; iba výška úroku z omeškania sa posudzuje podľa občiansko právnych predpisov - Občianskeho zákonníka a jeho vykonávacieho nariadenia. Z vykonaného dokazovania a to z vyjadrenia samotného žalovaného vyplynulo, že k skončeniu likvidácie nedošlo a to z dôvodov na strane žalobcu, lebo nepredložil dokumentáciu nevyhnutnú k ukončeniu poistného šetrenia. Rovnako žalobca tvrdil, že žalovaný neukončil likvidáciu poistnej udalosti neukončil jej šetrenie a neoznámil poškodenému výsledok tohto šetrenia. Uvedené skutočnosti súd považuje za medzi stranami za nesporné a teda preukázané. Z listiny na čl. 28 spisu, označenej ako Vyžiadanie dokladov ku Škodovej udalosti č. 1520.1276/01 vyplýva, že žalovaný požadoval doklady potvrdzujúce úhradu za prenájom náhradného vozidla, zákazkový list od opravy poškodeného motorového vozidla a doklad, ktorým žalobca preukáže, že všetky motorové vozidla poškodeného, ktorých je poškodený vlastníkom boli v čase opravy sústavne vyťažené. (Na okraj súd konštatuje, že listina na čl. 33 označená ako Oznámenie o ukončení poistnej udalosti sa týka Poistnej udalosti č. 2090200483, teda nie poistnej udalosti z titulu poskytnutia náhrady na účelne vynaložené náklady za prenájom náhradného motorového vozidla). Z uvedeného je zrejmé, že ak žalovaný ako poisťovateľ vyžiadal doklady a žalobca, resp. jeho právny predchodca mu tieto doklady neposkytol, napriek tomu stále zostáva žalovanému ako poisťovateľovi zachovaná povinnosť v zmysle § 11 ods. 6, písm. a) alebo b) Zákona č. 381/2001 Z.z. a to splniť si povinnosť v súvislosti so šetrením poistnej udalosti a to v lehote troch mesiacov od oznámenia poškodeného o škodovej udalosti skončiť prešetrenie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinností poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poistné plnenie. Je teda zrejmé, že ak žalovaný ako poisťovateľ nemal za preukázanú žalobcom, resp. jeho právnym predchodcom uplatnenú výšku poistného plnenia, tak mal odmietnuť poistné plnenie s vysvetlením, že to bol práve žalobca alebo jeho právny predchodca, ktorý neposkytol potrebné doklady a teda nebolo možné považovať výšku poistného plnenia za preukázanú. Povinnosť vysvetliť dôvody, pre ktoré žalovaný odmietol poskytnúť poistné plnenie zostáva zachovaná a sankcionovaná je automaticky a priamo zo zákona úrokmi z omeškania. Z dokazovania je zrejmé, že k škodovej udalosti došlo dňa 3.10.2017 a do času rozhodnutia súdu nebolo poškodenému, resp. jeho právnenmu nástupcovi

poskytnuté vysvetlenie, pre ktoré poisťovňa - žalovaný ako poisťovateľ odmietol poskytnúť poistné plnenie. Ustanovenie § 11 ods. 6, písm. a) a b) a § 11 ods. 8 Zákona č. 381/2001 Z.z., ako vyplýva aj z rozhodnutia NS SR sp. zn. 1Cdo/212/2017, slúži k tomu aby, poisťovateľ nezostal nečinný, čo práve v danom prípade sa stalo a teda žalovaný ako poisťovateľ je zo zákona povinný znášať sankciu v podobe úrokov z omeškania. Aj z rozhodnutia NS SR sp. zn. 3Cdo 145/2017 vyplýva, že z dikcie ustanovenia § 11 ods. 6, písm. a) a b) Zákona č. 381/2001 Z. z. je zrejmé, že zákonodarca povinnosti poisťovateľa viaže výlučne vo vzťahu k prešetroeniu poistnej udalosti. V prípade, že je zrejmé, že žalovaná si splnila povinnosť v zmysle ustanovenia § 11 ods. 6) Zákona č. 381/2001 Z.z. a poskytla žalobcovi písomné vyjadrenie dôvodov, pre ktoré odmietla poskytnúť poistné plnenie, ktoré si žalobca od nej nárokoval nie je postihnutá sankciou v podobe úrokov z omeškania. NS SR tiež uvádza, že je irelevantná správnosť záverov poisťovateľa v samotnom vysvetlení, z akého dôvodu odmietol poskytnúť poistné plnenie, nakoľko je poisťovateľ povinný „len“ poskytnúť písomné vysvetlenie a toto doručiť poškodenému.

18. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že žalobca si svoj nárok riadne uplatnil a to mailom, ako potvrdil aj samotný žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení, avšak žalovaný na druhej strane si nespĺnil svoju povinnosť poskytnúť vysvetlenie, pre ktoré odmietol poskytnúť poistné plnenie a toto doručiť poškodenému, resp. jeho právnomu nástupcovi a preto je zo zákona sankcionovaný úrokmi z omeškania a preto súd v žalobe, aj v časti úrokov z omeškania vyhovel. Žalobca si uplatnil úroky z omeškania podľa občiansko právnych predpisov a to Občianskeho zákonníka a jeho vykonávacieho nariadenia a to podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 Nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka. Uplatnil si úroky z omeškania vo výške 5 % z dlžnej sumy. Pokiaľ ide o dobu, od kedy začal plynúť nárok na úroky z omeškania, tak žalovaný bol povinný skončiť šetrenie poistnej udalosti, resp. poskytnúť vysvetlenie, z akého dôvodu odmietol poskytnúť poistné plnenie v lehote troch mesiacov odo dňa poistnej udalosti. K poistnej udalosti došlo 3.10.2017 a teda svoju povinnosť mal žalovaný splniť do 3.1.2018 a následne mal v lehote 15 dní poskytnúť poistné plnenie, resp. vysvetlenie, z akého dôvodu odmietol plniť, teda toto mal urobiť do 18.1.2018. Dňom nasledujúcim, teda 19.1.2018 sa dostal do omeškania a od tejto doby súd aj priznal žalobcovi právo na úroky z omeškania.

19. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a žalobcovi, ktorý mal vo veci úspech priznal voči žalovanému právo na 100 % náhradu trov konania, o výške ktorej rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorému smeruje.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinnosť stanovená týmto rozsudkom nebude dobrovoľne splnená, možno podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.